

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 383/2026
01.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Миролјуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дарка Вељковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-1007/25 од 02.12.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-10/26 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дарка Вељковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-1007/25 од 02.12.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-10/26 од 03.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-1007/25 од 02.12.2025. године усвојен је захтев јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу од 30.10.2025. године за изрицање јединствене казне осуђеном АА, па су преиначене само у погледу казне правноснажне пресуде: Основног суда у Крагујевцу К 15/24 од 02.02.2024. године којом је окривљени због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци, за коју је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, Основног суда у Трстенику К-128/23 од 14.08.2024. године због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ којом је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци за коју је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује без електронског надзора и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, Основног суда у Крагујевцу К-144/25 од 24.02.2025. године којом је окривљени због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му је

урачунато време проведено у притвору и на издржавању казне затвора и на новчану казну у одређеном износу од 250.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-10/26 од 03.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-1007/25 од 02.12.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Дарко Вељковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и одбије захтев јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу од 30.10.2025. године за изрицање јединствене казне и исплати тражене трошкове.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводећи да је повређена одредба члана 45. став 4. КЗ, јер је окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од две године и шест месеци којом је обухваћена и казна затвора у трајању од осам месеци за коју је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, јер окривљени није самовољно напустио просторију у којој станује, да би било услова да се та казна претвори у ефективну казну затвора, што је фактички учињено предметном правноснажном одлуком.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, те били предмет разматрања другостепеног већа Вишег суда у Крагујевцу које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв-1007/25 од 02.12.2025. године. Другостепено веће Вишег суда у Крагујевцу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3, четвртом пасусу, пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1-10/26 од 03.02.2026. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Дакле, по оцени Врховног суда у конкретном случају правноснажне пресуде су донете правилном применом кривичног закона и то одредбе члана 60. став 2. КЗ у поступку за изрицање јединствене казне у смислу одредбе члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП, а не применом одредбе члана 45. став 4. КЗ како се то неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дарка Вељковића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић